

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 2022 r.

**w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego koniecznej do wykonywania
zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁾**

Na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o medycynie laboratoryjnej (Dz. U. poz. 2280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie konieczny do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego;
- 2) sposób przeprowadzania i potwierdzania pozytywnego złożenia egzaminu potwierdzającego znajomość języka polskiego, zwanego dalej „egzaminem”, organizowanego i przeprowadzanego przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych, zwaną dalej „Krajową Radą”, w tym wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu egzaminu ze znajomości języka polskiego;
- 3) wysokość opłaty za egzamin.

§ 2. Zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie konieczny do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego obejmuje:

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 932).

²⁾ Rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 141, Dz. Urz. UE L 271 z 16.10.2007, str. 18, Dz. Urz. UE L 320 z 06.12.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 93 z 04.04.2008, str. 28, Dz. Urz. UE L 205 z 01.08.2008, str. 10, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 59 z 04.03.2011, str. 4, Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21, Dz. Urz. UE L 180 z 12.07.2012, str. 9, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 368, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 132, Dz. Urz. UE L 305 z 24.10.2014, str. 115, Dz. Urz. UE L 177 z 08.07.2015, str. 60, Dz. Urz. UE L 134 z 24.05.2016, str. 135, Dz. Urz. UE L 317 z 01.12.2017, str. 119, Dz. Urz. UE L 104 z 15.04.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 131 z 24.04.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 444 z 10.12.2021, str. 16).

- 1) umiejętność czytania i rozumienia tekstu pisanego, w szczególności w zakresie literatury i piśmiennictwa z zakresu medycyny laboratoryjnej oraz przepisów prawa obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) umiejętność porozumiewania się z pacjentami i diagnostami laboratoryjnymi oraz przedstawicielami innych zawodów medycznych, w związku z wykonywaniem zawodu diagnosty laboratoryjnego, w szczególności poprawnego udzielania zrozumiałych dla pacjenta porad i informacji;
- 3) umiejętność formułowania wypowiedzi ustnej, w szczególności w związku z uczestniczeniem w naradach i szkoleniach zawodowych;
- 4) umiejętność pisania zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii języka polskiego, w szczególności w zakresie prawidłowego prowadzenia dokumentacji związanej z wykonywaniem oceny jakości i wartości diagnostycznej badań laboratoryjnych i działań zmierzających do ustalenia zgodności tkankowej oraz laboratoryjnej interpretacji i autoryzacji wyniku badań laboratoryjnych.

§ 3. 1. Egzamin przeprowadza się na pisemny wniosek osoby, zwanej dalej „wnioskodawcą”, składany do Krajowej Rady, po uiszczeniu przez wnioskodawcę opłaty, o której mowa w art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o medycynie laboratoryjnej.

2. Krajowa Rada powiadamia listownie, telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej wnioskodawcę o terminie i miejscu składania egzaminu, nie później niż na 14 dni przed jego terminem.

3. Wniosek zawiera następujące dane wnioskodawcy:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer PESEL, jeżeli został nadany, a w przypadku jego braku – datę i miejsce urodzenia, rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 4) adres do korespondencji, a także, jeżeli wnioskodawca je posiada, numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

4. W przypadku niekompletności wniosku, nieuiszczenia opłaty albo niedołączenia do wniosku jej potwierdzenia, Krajowa Rada wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

§ 4. 1. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „komisją”, w skład której wchodzi czterech członków powoływanych i odwoływanych przez Krajową Radę.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) 2 diagnostów laboratoryjnych, w tym jeden diagnosta laboratoryjny posiadający stopień doktora lub doktora habilitowanego lub tytuł profesora w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu;
- 2) przedstawiciel wskazany przez Polskie Towarzystwo Diagnostyki Laboratoryjnej, posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie laboratoryjnej diagnostyki medycznej;
- 3) osoba posiadająca wykształcenie wyższe w zakresie filologii polskiej.

§ 5. 1. Egzamin składa się z czterech części: dwóch części pisemnych i dwóch części ustnych.

2. Część A obejmuje napisanie ze słuchu dyktanda odtwarzanego dwukrotnie z nośnika magnetycznego lub elektronicznego.

3. Część B obejmuje napisanie testu składającego się z 10 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru, sprawdzającego rozumienie wysłuchanej dwukrotnie wypowiedzi odtwarzanej z nośnika magnetycznego lub elektronicznego.

4. Część C obejmuje sprawdzenie umiejętności czytania i zrozumienia tekstu.

5. Część D obejmuje sprawdzenie umiejętności symulowanego udzielania porad pacjentom, w szczególności poprawnego formułowania pytań i wypowiedzi na podstawie wybranych zagadnień z zakresu medycyny laboratoryjnej.

§ 6. 1. Komisja ocenia każdą część egzaminu, przyznając odpowiednią liczbę punktów.

2. Komisja przyznaje maksymalnie z części:

- 1) A – 8 punktów;
- 2) B – 10 punktów;
- 3) C – 12 punktów;
- 4) D – 10 punktów.

§ 7. 1. Do złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu jest niezbędne uzyskanie z każdej części egzaminu, co najmniej 60% liczby punktów możliwych do uzyskania, łącznie ze wszystkich części nie mniej niż 24 punktów.

2. Krajowa Rada wydaje wnioskodawcy, który pozytywnie złożył egzamin, zaświadczenie, którego wzór jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 8. 1. Wnioskodawca, który nie uzyskał pozytywnego wyniku z egzaminu, może ponownie przystąpić do egzaminu w kolejnym terminie wyznaczonym przez Krajową Radę. Przepisy § 3 stosuje się.

2. Jeżeli wnioskodawca ponownie przystąpi do egzaminu, za zaliczone uznaje się te części egzaminu, które wnioskodawca zaliczył podczas wcześniejszego egzaminu.

§ 9. 1. Z przeprowadzonego egzaminu komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) datę i miejsce przeprowadzenia egzaminu;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji;
- 3) imiona i nazwiska wnioskodawców;
- 4) liczbę punktów uzyskanych z każdej części egzaminu przez wnioskodawców;
- 5) podpisy członków komisji.

2. Wnioskodawca, na pisemny wniosek, ma prawo wglądu do części protokołu, która go dotyczy, w miejscu wyznaczonym przez komisję.

§ 10. 1. Krajowa Rada niezwłocznie powiadamia przesyłką rejestrowaną lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej wnioskodawcę albo osobę przez niego upoważnioną o wynikach egzaminu.

2. Upoważnienie do otrzymania wyników egzaminu, o których mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby upoważnionej;
- 2) numer dokumentu tożsamości osoby upoważnionej;
- 3) własnoręczny podpis wnioskodawcy, w przypadku udzielenia go na piśmie albo kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany lub podpis osobisty, w przypadku sporządzenia go w postaci dokumentu elektronicznego.

§ 11. 1. Wnioskodawca może wnieść do Prezesa Krajowej Rady, na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, odwołanie od wyniku egzaminu, w tym od liczby punktów uzyskanej z każdej części egzaminu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku egzaminu.

2. Prezes Krajowej Rady rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przepis § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 12. Opłata za egzamin wynosi:

- 1) 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego w roku poprzedzającym rok,

w którym wnioskodawca wnosi opłatę za egzamin, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;

- 2) 7,5% wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1 – w przypadku ponownego przystąpienia do egzaminu, za przeprowadzenie każdej z części egzaminu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Anna Skowrońska-Kotra

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Zdrowia z dnia.... 2022 r.
(poz.)

WZÓR

.....
(pieczęć, nadruk lub naklejka, Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych,
zawierająca informacje o nazwie, adresie, numerze telefonu, NIP i REGON)

ZAŚWIADCZENIE POTWIERDZAJĄCE POZYTYWNE ZŁOŻENIE EGZAMINU ZE ZNAJOMOŚCI JĘZYKA POLSKIEGO

Pan (Pani) urodzony(-na)
(imię/imiiona i nazwisko) (data urodzenia)

złożył(a) w dniu z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości języka polskiego przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego koniecznej do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).

.....
(pieczęć lub nadruk, zawierające imię i nazwisko Prezesa Krajowej Rady Diagnostów
Laboratoryjnych oraz jego podpis)

(pieczęć okrągła Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych)

.....
(miejscowość i data)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o medycynie laboratoryjnej (Dz. U. poz. 2280), zwanej dalej „ustawą”, i ma na celu określenie zakresu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie koniecznej do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osobę, o której mowa w art. 11 ust. 1 i 2 ustawy, sposobu przeprowadzania i potwierdzania pozytywnego złożenia egzaminu ze znajomości języka polskiego, organizowanego i przeprowadzanego przez Krajową Radę Diagnostów Laboratoryjnych, zwanej dalej „Krajową Radą”, oraz wzoru zaświadczenia potwierdzającego pozytywne złożenie tego egzaminu oraz wysokość opłaty za ten egzamin.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 15 ustawy, diagnosta laboratoryjny zamierzający wykonywać zawód na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest zobowiązany do wykazania się znajomością języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania tego zawodu. Obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 15 ustawy, uważa się za spełniony, jeżeli osoba, o której mowa w art. 69 ust. 1 ustawy, ukończyła studia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy, w języku polskim lub uzyskała świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu dojrzałości w języku polskim albo uzyskała inny dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona złożeniem z wynikiem pozytywnym egzaminu zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę.

Zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy, Krajowa Rada dokonuje oceny dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego biorąc pod uwagę wymagany zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie konieczny do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy.

Projekt rozporządzenia wdraża w zakresie swojej regulacji przepis art. 53 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2005/36/WE”, regulujący kwestię związaną z wymogiem dotyczącym znajomości języka państwa przyjmującego, stawianym osobom ubiegającym się o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego (tj. zawodu diagnosty laboratoryjnego).

Dyrektywa 2005/36/WE w zakresie procedury poprzedzającej przyznanie prawa wykonywania zawodu dopuszcza kontrolę znajomości języka w przypadku zawodów, które mają wpływ na bezpieczeństwo pacjentów. Zgodnie z art. 53 ust. 4 dyrektywy 2005/36/WE, każde sprawdzenie znajomości języka osób, których kwalifikacje podlegają uznaniu, musi jednak być proporcjonalne do działalności, która ma być przez te osoby prowadzona. Dyrektywa 2005/36/WE ma zastosowanie także do obywateli państw trzecich, którym na podstawie odrębnych aktów prawa unijnego przysługuje równe traktowanie w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych w stosunku do obywateli państwa przyjmującego.

Specjaliści, których kwalifikacje podlegają uznaniu przez uprawnione organy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, muszą udokumentować znajomość języka niezbędną do wykonywania danego zawodu w przyjmującym państwie członkowskim Unii Europejskiej. W związku z powyższym właściwe organy powinny mieć możliwość sprawdzenia znajomości języka po uznaniu kwalifikacji zawodowych osoby zamierzającej wykonywać zawód w państwie członkowskim Unii Europejskiej. W przypadku zawodów, które mają wpływ na bezpieczeństwo pacjentów, ważne jest, aby sprawdzenie znajomości języka następowało przed rozpoczęciem wykonywania zawodu w przyjmującym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

W ocenie projektodawcy przepisy rozporządzenia w zakresie znajomości języka polskiego w mowie i piśmie koniecznej do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie są dyskryminujące ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania. Zastosowane ograniczenie jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego (ochrona zdrowia pacjenta oraz ochrona zdrowia publicznego) i są odpowiednie dla osiągnięcia wyznaczonego celu. Projektowane przepisy są więc zgodne z treścią motywu 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/958 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów (Dz. Urz. UE L. 173 z 09.07.2018, str. 25).

Zgodnie z projektowaną regulacją zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie konieczny do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego obejmuje umiejętność czytania i rozumienia tekstu pisanego, umiejętność porozumiewania się z pacjentami, diagnostami laboratoryjnymi i przedstawicielami innych zawodów medycznych, umiejętność formułowania

wypowiedzi ustnej oraz umiejętność pisanie zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii języka polskiego.

Egzamin przeprowadza się na pisemny wniosek składany przez wnioskodawcę do Krajowej Rady, która powiadamia listownie, telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej wnioskodawcę o terminie i miejscu składania egzaminu.

Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna, której członkowie są powoływani i odwoływani przez Krajową Radę.

Egzamin składa się z czterech części: dwóch części pisemnych i dwóch części ustnych.

Komisja ocenia każdą część egzaminu, przyznając odpowiednią liczbę punktów, zgodnie ze skalą określoną w § 6 ust. 2 projektu rozporządzenia. Do złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu jest niezbędne uzyskanie z każdej części egzaminu, co najmniej 60% liczby punktów możliwych do uzyskania, łącznie ze wszystkich części nie mniej niż 24 punktów.

Krajowa Rada wydaje wnioskodawcy, który pozytywnie złożył egzamin, zaświadczenie, którego wzór jest określony w załączniku do rozporządzenia.

Wnioskodawca, który nie uzyskał pozytywnego wyniku z egzaminu, może ponownie przystąpić do egzaminu w kolejnym terminie wyznaczonym przez Krajową Radę. Wnioskodawca ma także prawo wnieść do Prezesa Krajowej Rady odwołanie na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej od wyniku egzaminu, w tym od liczby punktów uzyskanej z każdej części egzaminu.

Opłatę za egzamin potwierdzający znajomość języka polskiego ustalono w wysokości 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego w roku poprzedzającym rok, w którym wnioskodawca wnosi opłatę za egzamin, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz wysokości 7,5% ww. wynagrodzenia – w przypadku ponownego przystąpienia do egzaminu, za przeprowadzenie każdej z części egzaminu.

Wysokość opłaty za egzamin wynika z realnych kosztów przeprowadzenia egzaminu z języka polskiego ustalanych na podstawie m.in. wynagrodzenia, kosztów delegacji komisji egzaminacyjnej oraz kosztów przygotowania materiałów egzaminacyjnych.

Przewiduje się, że projekt rozporządzenia wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Tak określony termin wejścia w życie nie jest sprzeczny z art. 4 ustawy z dnia 20

lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Pilne wejście w życie rozporządzenia jest związane z wejściem w życie ustawy. Takie rozwiązanie umożliwi Krajowej Radzie szybsze zorganizowanie i przeprowadzenie egzaminu z języka polskiego dla diagnostów laboratoryjnych zamierzającym wykonywać zawód na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wprowadza nowych rozwiązań, w stosunku do obecnie obowiązujących, które miałyby wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.